

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Causæ, ob quas Aegyptij, aquis in sanguinem versis, sint puniti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

arg. confumente. Illum igitur sanguinem percolatum, & ad similitudinem aqua per ductum, ob idq. tolerabilem in potu, bibebant Aegyptij.

Quam autem suavis, aut sanus fuerit ille potus, facile est diuinare. Haud utique paulo suavior, quam Charontis nectar, quod ille è Stygia haurit palude. Legimus, & audiuius sæpe, scedissima quæque, sitis necessitate adactos homines, bibisse; aut fame urgente abominanda comedisse. Quod & Scriptura testatur, in qua ille ait: *Quæ prius nolebat tangere anima mea, nunc, præ angustia, cibi mei sunt.* scilicet anima esurienti, etiam amara dulcia videntur. Quare percolatæ licet, tamen sanguinæ aquæ, etiam Aegyptijs necessitate quadam sapere debuerunt; neq. enim verè sapere potuerunt. Rectè igitur huius plagæ acerbiteratorem descripsit Philo, quando Nili in sanguinem descripsit commutationem, addiditque: *Idem in stagnis, fossis, puteis, fontibus, & omnibus Aegyptijs aquis euenit, ut, deficiente aqua potabili, ripas nemo peteret: & nouas venas aperiretibus, pro limpido liquore, sanguis emicaret, tanquam è vulnere. Piscium quoq. genera extincta sunt, cuncta vitali facultate versa in pestiferam; ut foetore complerentur omnia, putrescentibus simul tot corporibus. Hominum quoq. siti enectorum magnus numerus jacebat in trinijs; non sufficientibus domesticis ad sepultura officia.* Itaque plagæ huius grauitatem, sanguis ipse significauit, & tam densa funera, ut deessent vespillones, aut, qui cadauera sepelirent.

Sensit hunc ictum Pharaon, non sensit causam, non agnouit iram Numinis. In duritie perstitit. Iustè agis cum injusto, ô Dvs. *Auferuntur iudicia tua à facie eius.* Hinc impatientia, querelæ, furor, atque ex ipsa medicina morbi incrementum. Fuère tamen vel istius quoque plagæ per aquas illatæ causæ æquissimæ, & iustitia cum Deo fecit. 1. *Quoniam, ut ait Philo, Aegyptij, præ cæteris rebus, honorabant aquam, tanquam rerum omnium primam, & principium; idcirco Deus eam primo ad castigandos, plectendosq. noxios adhibuit.* 2. *Quoniam Aegyptij varias execrandæ impietatis cærimonias in Nilo, celebrare consueuerant, ut ibi Apim colerent, & adorarent crocodilos, cum Deo igitur aquæ stare debebant, contra Deum adhibitæ.* 3. *Quoniam Aegyptij Nilo ipsi, ob aliarum aquarum penuriam, & plurima huius fluminis commoda, diuinos honores sacrilegè tribuerunt. Hanc causam indicans*

Theo-

V.

Iob. 6.

Phil. lib. 1. de vita Moyfis.

VI.

Psal. 94.

De hoc cultu Solin. c. 35. & Plin. lib. 8. cap. 46.

Theo-

Theodoret.
q. 19. in Exod.

Sapient. 11. 17.

S. Augustin
in tractat. de
conuenient.
plag. 10. & 10.
præceptorū.
Apoç. 16.

Theodoretus ait: *Cur primam aqua plagam intulit Deus? quia valde gloriabantur Aegyptij de flumine suo, & hoc, pro Deo habebant: ut, qui parem usum illis praberet, atque nubes cali.* 4. Quoniam Aegyptij Hebraeorum infantes inclementer in Nilum projecerunt; ut ergo sceleri pœna responderet, Nilum sibi experti sunt iracundum. *Nā per qua peccat quis, per hac & torquetur.* Quare loc. cit. scribit Theodoretus, accidisse hanc plagam etiam propter pueros *Iudaorum* in Nilum demersos: *fluuus enim ille mutatus in sanguinem, velut conque- rebatur de cade puerorum, per Aegyptios commissa.* Quam causam & S. Augustinus indicat. Pœnæ huius æquitas, & illius, quæ à Ioanne est prædicta, iisdem possunt verbis intelligi, quibus vsus est tertius Angelus, qui effudit phialam iræ Dei super flumina, & super fontes aquarum, & facto sanguine, dixit: *Iustus es, Domine, qui es, & qui eras, qui hoc iudicasti: quia sanguinem Sanctorum & Prophetarum effuderunt, & sanguinem eis dedisti bibere, digni enim sunt.* Non mirum est igitur, si & alij, per eandem res puniantur, quibus Deum offenderunt; atque inde maxima detrimenta capiant, vnde vilitatem inhonestam, & illicitam voluptatem perceperunt. Sauciantur, fundunt sanguinem, fundunt vitam; non querantur, cum & ipsi causa fuerint, ut ab alijs quoque sanguis & vita funderetur; discant itaque dicere: *Iustus es, Domini, qui es, & qui eras, qui hoc iudicasti.*

VII.
Ioseph. lib. 1.
Antiquit.

Et vide mihi iustitiam diuinam, in aquis Aegypti, relucen- tem. Eadem site puteana, siue fluuialis aqua, quæ malis fuit mala, bonis bona extitit. *Amnis, inquit Iosephus, sanguineis fluentis pre- habens, ad potus inopiam eos redegit; cum, præter aquam fluminis, nul- lum fontem habeant. Nec coloris tantum id erat vitium: sed, si qui siti coactus gustaret, confestim acri dolore corripiebatur. Erat q̄, talis a- qua solis Aegyptijs; Hebraeis verò dulcis, potabilis, & omnino pristinam naturam retinens.* Quod planè erat ingens miraculum. Eodem tem- pore, eodem loco hauriebant Aegyptij & Hebræi: quod illis atri coloris cruor, hoc istis limpida aqua fuit. Intelligite hinc, pecca- tores, si sic elementa dijudicant, quid facturus sit Dominus ele- mentorum.

VIII.
S. Hieronym.
in Isa. cap. 2.

Simile iudicium, & in alijs aquis, factum legimus. *Siloam- fontem esse, ad radices montis Sion, ait S. Hieronymus, qui non iugibus aquis,*